

6/2024

ISSN 1233-7684

BONIFRATRY W SŁUŻBIE CHORYM

70. KAPITUŁA GENERALNA ZAKONU BONIFRATRÓW

– WYDANIE SPECJALNE –

SZPITALNICTWO

zmieniające świat

GŁOS BRACI

z pięciu
kontynentów świata

PERSPEKTYWY MIĘDZYPOKOLENIOWE

Wspólny cel, wspólna droga.

Współpraca braci i osób świeckich

APEL JASNOGÓRSKI

u stóp Czarnej Madonny

Spis treści

3 | Od Redakcji

4 | Historia Kapituł Generalnych
Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego
REDAKCJA

6 | Kapituła Generalna w liczbach
REDAKCJA

7 | Głos Braci z pięciu kontynentów świata
REDAKCJA

8 | Szpitalnictwo zmieniające świat – wywiad
BR. FRANCISZEK SALEZY CHMIEL OH

11 | Proces przygotowań 70. Kapituły
Generalnej z perspektywy
współpracowników sekretariatu
DARIA ZYSKOWSKA
GRZEGORZ WABERSKI

13 | Wspólny cel, wspólna droga.
Współpraca Braci i osób świeckich
EWA SOLECKA-FLOREK
REDAKCJA

Wydawca:
Prowincja Polska Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego
pw. Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny
Fate Bene Fratelli
00-213 Warszawa, ul. Bonifraterska 12

Redakcja i skład:
Br. Franciszek Salezy Chmiel OH
Liwia Gliścińska (redaktor prowadzący)
Karol Smulski
Bartłomiej Dziwulski

Kontakt:
tel.: 512 847 213
e-mail: redakcja@bonifratrzy.pl
www.bonifratrzy.pl

Źródło zdjęć: www.generalchapter-2024.org

13 | Skarby kultury ludowej.
Z wizytą w Koszęcinie
REDAKCJA

18 | Spotkanie z Miłością.
Pielgrzymka delegatów kapitułnych
do Krakowa – kolebki kultu
Bożego Miłosierdzia
REDAKCJA

21 | Apel Jasnogórski u stóp Czarnej Madonny
BR. ALBERT DOROCIAK OH

23 | Perspektywy międzypokoleniowe – wywiad
BR. LOUIS KUYOKWA OH
BR. DONATUS FORKAN OH

22 | Narzędzia do prezentacji i dyskusji
REDAKCJA

25 | Mowa końcowa Przełożonego Generalnego
BR. PASCAL AHODEGNON OH

Szanowni Czytelnicy,

Za nami 70. Kapituła Generalna Zakonu św. Jana Bożego. To najważniejsze dla całej bonifraterskiej wspólnoty wydarzenie odbywające się co sześć lat, zgromadziło bonifratrów z 18 prowincji z całego świata. Ze względu na jego rangę, redakcja magazynu „Bonifratrzy w służbie chorym” postanowiła poświęcić mu osobne, specjalne wydanie.

Decyzją wszystkich prowincjałów z pięciu kontynentów, Kapituła Generalna miała miejsce w Polsce, w Częstochowie, w cieniu jasnogórskiej bazyliki. Organizacja takiego przedsięwzięcia była nie lada wyzwaniem, wymagającym skoordynowania przyjazdu i pobytu braci reprezentujących różne zakątki świata. Kapituła trwała prawie cztery tygodnie, a za prawidłowy przebieg prac przygotowawczych odpowiadał prowincjał polski, Franciszek Salezy Chmiel OH. Nieoceanionego wsparcia udzielili mu współpracownicy Kurii Prowincjalnej: pani Daria Zyskowska i pan Grzegorz Waberski.

Kapituła miała na celu między innymi zbadanie aktualnego stanu Zakonu w kontekście wymagań życia zakonnego zgodnie z nauczaniem Kościoła, a także wypracowanie nowych narzędzi, umożliwiających zachowanie ciągłości w krzewieniu charyzmatu św. Jana Bożego. Prace dotyczyły treści Konstytucji i Statutów Generalnych; wybrano również nowego Przełożonego Generalnego oraz pięciu Radnych Generalnych.

Cała Rodzina św. Jana Bożego, reprezentowana przez braci i współpracowników uczestniczących w Kapitułe poszukiwała odpowiedzi na obecne i przyszłe wyzwania, które stawia przed nami świat i Kościół. Celem tych działań było tchnienie nowego życia w charyzmatyczny impuls założyciela Zakonu, św. Jana Bożego, w różnych rzeczywistościach i kulturach, w których działają bracia i osoby świeckie współtworzące wielką Rodzinę Bonifraterską.

Na kartach kwartalnika będą mogli Państwo prześledzić przebieg tego wyjątkowego, niepowtarzalnego wydarzenia. W wywiadzie, którego udzielił Ojciec Prowincjał Franciszek Salezy Chmiel przeczytamy jego wspomnienia na temat przygotowań i przebiegu Kapituły; kolejne cenne treści to między innymi wypowiedzi braci bonifratrów z całego świata, fragmenty rozważań z Apelu Jasnogórskiego poprowadzonego przez br. Alberta Dorociaka OH czy relacje z dwóch wyjazdów: do Koszęcina i Krakowa.

Niniejsze wydanie stanowi swoiste sprawozdanie z całej Kapituły, ale także pamiątkę dla prowincji polskiej, zachowującą wspomnienia z tego czasu zamknięte na kartach kwartalnika. Zachęcamy do lektury i modlitwy o siłę i światło Ducha Świętego dla całego Zakonu w realizacji pokapitulnych zaleceń, zaplanowanych na kolejne sześć lat.

HISTORIA KAPITUŁ GENERALNYCH ZAKONU SZPITALNEGO ŚW. JANA BOŻEGO

NA PODSTAWIE TEKSTU MARIE RABLAT, ARCHIWISTKI Z PROWINCJI FRANCUSKIEJ
(Na zdjęciu: pierwsze zachowane zdjęcie z Kapituły Generalnej Zakonu Bonifratrów, 1887 rok)

70. Kapituła Generalna, która odbyła się w Częstochowie, stanowi niezwykle istotne wydarzenie w historii Zakonu Braci Bonifratrów. Od ponad czterech stuleci kapituły generalne gromadzą braci z zakątków całego świata, aby wspólnie podejmować decyzje dotyczące misji i przyszłości Zakonu.

Pierwsze kroki po śmierci założyciela

Pierwsza kapituła generalna Zakonu Bonifratrów odbyła się w 1587 roku w Rzymie z udziałem przedstawicieli 25 szpitali-klasztorów (św. Jan Boży, założyciel Zakonu, nie ustanowił formalnej struktury zakonnej przed swoją śmiercią w 1550 roku. Nastąpiło to dopiero w 1586 roku – wówczas bracia zostali upoważnieni do organizowania kapituł generalnych). Stała się ona kluczowa dla struktury Zakonu, dzieląc go na prowincję włoską i hiszpańską oraz ustalając pierwsze konstytucje i częstotliwość kapituł (co sześć lat). Wybrano również przełożonego generalnego oraz prowincja-

łów; wtedy też św. Jan Grande został zatwierdzony jako przełożony domu w Jerez de la Frontera.

Pierwszym przełożonym generalnym był Piotr Soriano, który zmarł w 1588 roku. Jego śmierć stała się przyczynkiem do zwołania kolejnej kapituły, która miała miejsce w Rzymie w marcu 1589 roku. W trakcie tego spotkania dokonano rewizji konstytucji Zakonu, a także wybrano generała, Johna Mendeza. To właśnie wtedy powstała nowa prowincja – Sycylia.

Rok 1592 przyniósł ważną zmianę, gdy papież Klemens VIII przywrócił Zakon do statusu zgromadzenia zakonnego, co znacząco ograniczyło jego autonomię. Pełne przywrócenie Zakonu miało miejsce dopiero w 1611 roku dla braci hiszpańskich, a dla włoskich – w 1617 roku. Po tym wydarzeniu zaczęły współistnieć dwa odrębne zgromadzenia, każde z własnym przełożonym generalnym oraz

osobnymi kapitułami: hiszpańska kongregacja (obejmowała Portugalię, Amerykę Łacińską, Azję i Afrykę) oraz włoska z innymi krajami europejskimi.

Proces zjednoczenia Zakonu

Obecnie mówimy o Kapitułach Generalnych w Częstochowie jako o 70., ponieważ pod uwagę są brane tylko kapituły włoskiej kongregacji. Kongregacja hiszpańska przestała istnieć w połowie XIX wieku, a jej 31 kapituł generalnych nie zostało uwzględnionych podczas ponownego zjednoczenia Zakonu. W sumie w historii Zakonu odbyło się 101 kapituł!

Kongregacja hiszpańska zakończyła działalność podczas Kapituły Generalnej w Rzymie w 1856 roku. Po tej kapitule przez ponad trzydzieści lat dalsze spotkania okazały się niemożliwe z powodu wojen, toczących się w Europie i na świecie. Ostateczne zjednoczenie Zakonu miało miejsce w Wenecji

w 1887 roku, gdzie uczestniczyli delegaci z ośmiu prowincji. Warto w tym miejscu wspomnieć, że Hiszpanię reprezentował święty Benedykt Menni. Kapituła ta jest również pierwszą, z której został zachowany zapis fotograficzny.

Kolejne kapitule odbywały się regularnie, chociaż ich rytm niejednokrotnie zakłócały kolejne konflikty zbrojne. Mimo tych trudności, bracia nieustannie dążyli do zachowania ducha św. Jana Bożego, rozwijając Zakon i utrzymując

Członkowie Kapituły Generalnej z 1934 r. na placu Świętego Piotra w Rzymie

Papież Pius XII witający uczestników Kapituły Generalnej

jego harmonię z Kościołem oraz społecznościami, w których działali. Aby lepiej zrozumieć i promować ideę szpitalnictwa, postanowiono stworzyć dokumenty referencyjne, takie jak statut czy zasady duchowości inspirowane stylem św. Jana Bożego.

Rola osób świeckich w szerzeniu charyzmatu

Rola współpracowników w Zakonie stawała się coraz bardziej istotna, co zostało dostrzeżone również w świetle odbywających

się kapitul. Po raz pierwszy do udziału w kapitule generalnej zaproszono osoby świeckie w 1988 roku – przez jeden dzień ośmiu współpracowników z różnych zakątków świata partycypowało w niej jako audytorzy. Z czasem ich liczba wzrosła do jednego przedstawiciela na prowincję; także liczba dni ich uczestnictwa została zwiększona. Współpracownicy stali się pełnoprawnymi członkami kapitul, aktywnie przyczyniając się do dyskusji, co podkreśla ich odpowiedzialność za misję szpitalnictwa Zakonu.

Gdzie odbywają się kapitule generalne?

Większość kapitul miała miejsce w Rzymie, co umożliwiała audyencję u papieża, który wygłaszał orędzie do uczestników. W 1994 roku kapituła po raz pierwszy odbyła się poza Europą – w Bogocie, stolicy Kolumbii. Od tego czasu kapitule planowane są naprzemiennie, w Rzymie oraz w różnych miejscach na świecie.

W 2024 roku Polska stała się szóstym krajem goszczącym kapitułę generalną, po Włoszech, Kolumbii, Hiszpanii, Meksyku i Portugalii. Taki wybór miał na celu okazanie uznania dla polskiej prowincji oraz jej wspólnot zaangażowanych w pomoc humanitarną dla osób dotkniętych kryzysami na Ukrainie i w Nazarecie. Po Fatimie, która była gospodarzem kapituły w 2012 roku, na kolejne sanktuarium maryjne obrano Częstochowę. Jeśli tradycja zostanie podtrzymana, następna kapituła odbędzie się za sześć lat w Rzymie.

Nowe inicjatywy XXI wieku

XXI wiek przyniósł ze sobą wiele nowości w organizacji kapitul generalnych. Kapituła z 2000 roku w Granadzie była pierwszą, która skupiła się na określonym temacie: „Wcielenie prorocstwa św. Jana Bożego: szpitalnictwo w trzecim tysiącleciu”. To wydarzenie zapoczątkowało tradycję definiowania

motywów przewodnich dla kolejnych kapitul. Tematy te odzwierciedlają aktualne wyzwania i aspiracje każdej sześciolatniej kadencji, takie jak „Rodzina św. Jana Bożego w służbie szpitalnictwa” w 2012 roku czy „Budowanie przyszłości szpitalnictwa” w 2019 roku.

Kapituła Generalna w 1976 r.

Kapituła Generalna w Granadzie, 2006 r.

Kapituła zyskała dodatkowy wymiar od 2006 roku dzięki wprowadzeniu specjalnego logo i tymczasowej strony internetowej dedykowanej wydarzeniu. Umożliwia to globalnej Rodzinie Szpitalnej św. Jana Bożego wcześniejsze przygotowanie się i pozostawanie w kontakcie z członkami kapituły podczas tego kluczowego momentu. Dzięki tym inicjatywom Zakon nie tylko pielęgnuje swoje tradycje, ale również dostosowuje się do zmieniającego się świata, pozostając wiernym misji szpitalnictwa i służby drugiemu człowiekowi.

Redakcja

UDZIAŁ BRACI BONIFRATRÓW – DELEGATÓW W 70. KAPITULE GENERALNEJ

W Kapitułe Generalnej uczestniczyli bracia z 18 prowincji z całego świata

PROWINCJA RZYMSKA, PROWINCJA LOMBARDZKO-WENECKA, PROWINCJA FRANCUSKA, PROWINCJA AUSTRIACKA,
PROWINCJA BAWARSKA, PROWINCJA POLSKA, PROWINCJA PORTUGALSKA, PROWINCJA OCEANII, PROWINCJA
STANÓW ZJEDNOCZONYCH, PROWINCJA WIETNAMSKA, PROWINCJA INDYJSKA, PROWINCJA KOREAŃSKA, PROWINCJA
AFRYKAŃSKA ŚW. AUGUSTYNA, PROWINCJA ZACHODNIA EUROPY, PROWINCJA AFRYKAŃSKA ŚW. RYSZARDA PAMPURI,
PROWINCJA DOBREGO PASTERZA W AMERYCE PÓŁNOCNEJ, PROWINCJA HISZPAŃSKA,
PROWINCJA AMERYKA ŁACIŃSKA I KARAIBY

Prowincję Polską reprezentowali: Ojciec Prowincjał Franciszek Salezy Chmiel, br. Paweł Kulka, br. Tymoteusz Hołozubiec oraz br. Albert Dorociak. Reprezentantką osób świeckich została p. Ewa Soleccka-Florek, dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Konarach-Zielonej, prezes Fundacji Bonifundo.

Kapituła Generalna w liczbach

- 70. Kapituła Generalna
- 18 prowincji
- 87 uczestników
- 67 braci
- 20 współpracowników
- Postulowano się 8 językami

Zakon Bonifratrów w liczbach

- postulga w 51 krajach
- 396 placówek opiekuńczo-medycznych
- 981 braci na świecie
- 65 000 pracowników świeckich
- 69 braci w Polsce

Rodzina św. Jana Bożego zgromadzona podczas Kapituły Generalnej wyraziła swoją solidarność, zbierając kwotę 140 367 euro na realizację projektu na Ukrainie. Bracia podjęli inicjatywę budowy nowego ośrodka dla biednych, samotnych, osób starszych i uchodźców. Planowane jest rozszerzenie działalności ośrodka opieki społecznej o przychodnię medyczną, a także zapewnienie opieki medycznej inwalidom rannym w czasie wojny.

„Kapituła Generalna była wspa-
niałą okazją, aby opracować nowe
wizje dla naszego Zakonu. Mogli-
śmy dokonać introspekcji
i odnowić się w świetle zmian
w naszym świecie, jako Zakon.
Wierzę, że ta Kapituła była szcze-
gólnie wyjątkowa, naznaczona
pięknym braterstwem i bogatą
wymianą. Potrzeby świata nigdy nie
były większe i dobrze, że mogliśmy
zastanowić się nad nowymi ścieżka-
mi szpitalnictwa, szczególnie
z naszymi współpracownikami”.

Brat Vianney Welch
(Australia)

„Kapituła zajmowała się realiami
obecnego świata, zwłaszcza osoba-
mi, które cierpią. Zadaliśmy sobie
pytanie, jak szpitalnictwo może
zmienić nasze życie i zachęcaliśmy
się nawzajem do kontynuowania tej
misji. Święty Jan Boży wzywa nas
do tego każdego dnia (...).
Podążając za tym, co mówi nam
serce, nie możemy się pomylić!”

Brat Thomas Osorio
(Ameryka Północna)

„Uważam, że Kapituła przebiegła
pomyślnie – poprzez wsłuchiwanie
się w pragnienia Braci i współ-
pracowników, czego efektem stał
się wybór nowego Przełożonego
Generalnego i Rady, którzy pokieru-
ją decyzjami, które zdefiniowaliśmy.
Wracam do domu szczęśliwy, pełen
energii na to, co mnie czeka,
a przede wszystkim z wiarą i ufno-
ścią w przyszłość Zakonu”.

Brat Joseph Yanka Sharma
(Indie)

„Jestem pełen wdzięczności za tę
Kapitułę, która dała nam okazję do
współpracy nie tylko na poziomie
ludzkim i braterskim, ale także
duchowym (...) Wspaniale jest wi-
dzieć, że Bracia i współpracownicy
z całego świata uczestniczyli w Ka-
pitule (...) kiedy otrzymaliśmy wiele
wiadomości zapewniających nas
o ich modlitwach i wsparciu. Teraz
mamy w rękach wspaniały projekt...
ale także lekki zawrót głowy na
myśl o wdrożeniu tego wszystkiego
w życie!”

Brat Joaquim Erra Mas
(Hiszpania)

„Kapituła Generalna pozwoliła nam
śmiało posunąć się naprzód
w wyobrażeniu sobie przyszłości
Zakonu. Poświęciliśmy cztery tygo-
dnie na dopracowanie kluczowych
tematów, które naszym zdaniem
wymagały uwagi, aby obecność
Zakonu mogła być jeszcze bardziej
znacząca w każdym ośrodku,
w którym jesteśmy aktywni.
Wracam chętny, aby podzielić się
tym, czego doświadczyłem i pomóc
wdrożyć to w rzeczywistości,
w której żyjemy”.

Brat Rubén Daniel González
(Chile)

„Biorąc udział w poprzedniej Kapi-
tule, mogłem teraz zaobserwować,
jak wielką dynamikę wniosły nowe
metody. Każdy miał okazję wyrazić
siebie, stając się jednocześnie bar-
dziej świadomym realiów Zakonu.
Pozostaje wiele pytań na temat
przyszłości, biorąc pod uwagę wiel-
kość naszego Zakonu. Ale wychodzi-
my przekonani, że jeśli pewne realia
muszą umrzeć w jednym obszarze,
inne odrodzą się gdzie indziej”.

Brat Parfait Tchaou
(Afryka)

„To ważny moment, aby przemyśleć
przyszłość Zakonu. Szczególnie do-
ceniałem dyskusje ze współpracow-
nikami i wymianę zdań na temat
przekazywania charyzmatu szpi-
talnictwa. Po raz pierwszy osoby
świeckie spędziły tak dużo czasu na
Kapitule. Osobiście byłem również
zaskoczony nową odpowiedzial-
nością powierzoną mi jako Gene-
ralnemu Radcy! Mam nadzieję, że
pomogę najlepiej, jak potrafię.”

Brat John Jung
(Korea)

„Nasz Zakon otwiera się na nowe
możliwości, zarówno w życiu zakon-
nym, jak i apostolskim. Wracamy
z wieloma pomysłami
do zbadania!”

Brat Jakobus Janci
(Chorwacja)

„Pracochłonna, ekscytująca,
wielonarodowa Kapituła z pięknym
duchem braterstwa wśród
jej członków! Wracam do mojej
prowincji usatysfakcjonowany,
szczególnie szczęśliwy z mianowa-
nia nowego Przełożonego Genera-
lnego, z którym czeka nas praca
w Bawarii”.

Brat Thomas Văth
(Niemcy)

Szpitalnictwo zmieniające świat

DUCHOWA ODNOWA. WSPÓLNA MISJA.

NOWE KIERUNKI DZIAŁAŃ

W rozmowie z Ojcem Prowincjałem Franciszkiem Salezym Chmielem, który był odpowiedzialny za organizację 70. Kapituły Generalnej Zakonu Bonifratrów w Polsce, odkrywamy kulisy tego ważnego wydarzenia, jego duchowy wymiar oraz wyzwania związane z logistyką międzynarodowego spotkania bonifratrów z całego świata.

Jakie były główne cele, dla których bonifratrzy z pięciu kontynentów zgromadzili się na 70. Kapitułę Generalnej Zakonu?

Kapituła pełni rolę sejmu – odbywa się w momencie, gdy ustępujący generał przekazuje swoje obowiązki nowo wybranemu, co następuje poprzez głosowanie. Głównym celem Kapituły jest ocena stanu Zakonu w oparciu o wytyczne zawarte w naszych najważniejszych dokumentach, takich jak Statuty Generalne czy Konstytucja Zakonu, starając się odnaleźć punkty odniesienia dla bieżących spraw i planów na kolejne lata.

Bracia i współpracownicy zaproszeni na Kapitułę mają do spełnienia określone zadania. Nasze obrady trwają prawie cztery tygodnie, z czego dwa tygodnie spędzamy ze współpracownikami świeckimi z 18 prowincji, po jednym przedstawicielu z każdej. Poza nimi w posiedzeniu uczestniczy zarząd generalny oraz delegaci z każdej prowincji. To właśnie oni tworzą pełny skład Kapituły.

Czy to była pierwsza Kapituła Generalna Ojca Prowincjała?

Dla mnie to była piąta Kapituła, natomiast dla Tymoteusza, Pawła i Alberta – pozostałych trzech braci delegatów z polskiej prowincji – pierwsza. Tak jak wspominałem już wcześniej, każdą prowincję reprezentowała również jedna osoba świecka – delegatką z Polski została pani Ewa Solecka-Florek, dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Konarach i Prezes Fundacji Bonifundo.

Jak przebiegała organizacja Kapituły Generalnej?

Aby ukazać ten proces w pełnym spektrum, warto cofnąć się nieco w czasie. Kapituła wymagała starannego przygotowania, obejmującego ustalenie wytycznych dla braci z całego świata. Dwa lata przed jej odbyciem, na spotkaniu wszystkich prowincjałów, wybrana została metodologia, a także zasady, którymi mieliśmy się kierować. Ustaliliśmy wówczas dodatkowe

cele – tym razem była to zbiórka na rzecz Ukrainy, wspierająca budowę ośrodka dla osób biednych, starszych i uchodźców. Kolejny krok to powołanie moderatora, który miał za zadanie zapewnić płynność prac. Został nim pan Matthieu Daum, francuski specjalista od metodologii. Ustalono także, że dziewięć miesięcy przed Kapitułą rozpocznie się specjalna nowenna modlitewna.

Podjęto również decyzję, że Kapituła Generalna odbędzie się w Polsce.

Tak. Podczas jednego ze spotkań przygotowawczych, 18 prowincjałów z całego świata uznało Polskę za odpowiedni kraj do reprezentowania Zakonu w formie gospodarza i organizatora Kapituły.

To dla naszej polskiej prowincji prawdziwy zaszczyt i wyróżnienie. To, że Polska została wybrana na miejsce Kapituły Generalnej, po 450 latach istnienia Zakonu, jest naprawdę niezwykle. Odczytujemy to jako znak czasu, który pokazuje, że zmiany dokonane w Polsce przez ostatnie 40 lat nie są obojętne dla świata.

I tak ostatecznie docelowym miejscem spotkania braci kapitułnych stała się Częstochowa.

Będąc uczestnikiem Komisji Logistycznej, otrzymałem zaszczyt koordynowania etapu organizacji całego wydarzenia w Polsce. Po zaproponowaniu czterech lokalizacji: Warszawy, Krakowa, Zakopanego i Częstochowy, podczas analizy na spotkaniu Rady Generalnej w Rzymie, ostatecznie wybrano Częstochowę. W międzyczasie odbyły się dwie wizyty gości z Rzymu. W jasnogórskim ośrodku pielgrzymkowym nie było dostępnych miejsc; wynajęliśmy zatem hotel Arche, który znajdował się tuż obok – to w nim miała się odbyć Kapituła. Pierwsze rozmowy z menedżerem hotelu miały miejsce 28 sierpnia 2022 roku, co stało się kamieniem milowym w naszych przygotowaniach. W trakcie organizacji musieliśmy zająć się co najmniej 150 zagadnieniami związa-

nyymi z przyjazdem uczestników, ich zakwaterowaniem i pobytem, który trwał przecież niemal miesiąc! Kluczowe były również kwestie nagłośnienia, głosowania czy tłumaczeń.

Kapitułę Generalną poprzedzały prace tzw. „grup sensingowych”. Na czym one polegały?

W listopadzie 2023 roku w Marsylii odbyła się „Konferencja Regionu Europa” – powołano wówczas grupy robocze (po jednej dla każdej z prowincji), które wróciły do swoich krajów z zadaniem przeanalizowania bieżących tematów strategicznych, dotyczących przykładowo komunikacji i promocji w kontekście pracy z pacjentami, współpracy między duchownymi a pracownikami medycznymi, formacji duchowej i zawodowej, wyzwań na przyszłość (strategia 2030) czy zarządzania zasobami finansowymi.

Prace te zakończyły się stworzeniem dokumentów końcowych, które zostały dostarczone na Kapitułę Generalną. To właśnie te materiały, przygotowane przez każdą bonifraterską prowincję na świecie, stanowiły podsumowanie działań i refleksji nad przyszłością Zakonu i jego dzieł oraz wyzwaniami, przed którymi stoimy jako wspólnota.

Hasło 70. Kapituły Generalnej to „Szpitalnictwo w zmieniającym się świecie”. Nawiązuje do niego także jej logotyp.

Temat szpitalnictwa jest bardzo szeroki i obejmuje nie tylko działania praktyczne, ale także duchowe wsparcie oraz rozwój powołania do pracy. Zdecydowaliśmy się na to hasło, ponieważ podkreśla zarówno tradycję, jak i zmiany zachodzące w naszym otoczeniu. Przykładowo w obliczu konfliktów zbrojnych, które dotyczą świat, a także w związku z postępującą cyfryzacją, musimy dostosować się do nowych realiów. Natomiast w przypadku logo ostatecznie wybrano projekt przedstawiający literę „U”, która symbolizuje meto-

dę sensu generatywnego. Litera ta ma znaczenie zarówno w kontekście refleksji nad przeszłością, jak i przyszłością; odnosiła się również do metodologii teorii „U” Otto Scharmera, na której bazowaliśmy podczas Kapituły – umożliwiła nam ona szczegółowe przeanalizowanie potrzeb w danym czasie i dostosowywanie działań Zakonu do zmieniających się warunków.

Jakie były kluczowe momenty, które miały szczególne znaczenie dla uczestników Kapituły?

Jednym z najbardziej interesujących punktów programu była prezentacja wszystkich prowincji, przeprowadzona metodą „ryнку otwartego”. Na korytarzach zorganizowano 18 stanowisk, z których każde reprezentowało inną prowincję świata. Uczestnicy mieli możliwość wystawienia swoich materiałów promocyjnych, takich jak plakaty, zdjęcia, filmy oraz produkty regionalne. Wśród prezentowanych wyrobów znalazły się m.in. powidła, miody, rękodzieła podopiecznych warsztatów terapii zajęciowej. To było niezwykle – każdy z punktów miał swoją własną, unikalną specyfikę.

Podczas Kapituły odbyły się również dwie wycieczki, podczas których mieliśmy okazję pokazać braciom delegatom piękno tradycyjnej i religijnej Polski. Przez cztery tygodnie cieszyliśmy się znakomitą pogodą – słońce towarzyszyło nam przez cały czas, a temperatura osiągała nawet 24 stopnie. W Koszęcinie goście mogli podziwiać złotą, polską jesień oraz uczestniczyć w konferencji, podczas której zespół „Śląsk” zaprezentował wspaniałe tańce, śpiewy i muzykę. Tydzień później zwiedziliśmy Kraków, gdzie modliliśmy się przy grobie św. siostry Faustyny oraz w Bazylice Bożego Miłosierdzia. Także uroczysta msza święta w dolnym kościele Sanktuarium św. Jana Pawła II, której przewodniczył kardynał Stanisław Dziwisz, była szczególnym wydarzeniem dla braci.

Nie można zapomnieć o naszej obecności na Jasnej Górze, gdzie mieliśmy zaszczyt wielokrotnie uczestniczyć w liturgiach odprawianych przez Generała Zakonu Paulinów, ojca Arnolda Chrapkowskiego oraz metropolity częstochowskiego, arcybiskupa Wacława Depo. Po wyborze nowego Generała Zakonu Bonifratrów mszę świętą dziękczynną odprawił w bazylice jasnogórskiej nuncjusz apostolski w Polsce, ksiądz arcybiskup Antonio Guido Filipazzi. To były chwile pełne duchowego wzbogacenia i refleksji.

Jakie były główne wnioski, które wypracowano podczas Kapituły?

Skupiliśmy się na dwóch zasadniczych liniach, które wyznaczyły główne etapy naszych działań. Pierwszy z nich dotyczył intensywnej współpracy z pracownikami świeckimi – obejmował niemal dwa tygodnie Kapituły. W tym okresie podejmowaliśmy wiele decyzji, które miały na celu wzmocnienie naszej misji.

Podczas prac zauważyliśmy, że istnieją obszary niedostatecznie zagospodarowane lub funkcjonujące słabo. Grupy robocze, których praca poprzedziła Kapitułę, miały za zadanie zidentyfikowanie tych słabości. Ważne jest dla nas, aby ośrodki, które prowadzimy, były bezpiecznymi przestrzeniami dla naszych podopiecznych, w szczególności dla małych, osób bezradnych oraz chorych. Rozmawialiśmy o zasobach materialnych i finansowych, którymi dysponujemy na całym świecie oraz o nowych wyzwaniach, które przed nami stoją. Musimy być świadomi realiów dzisiejszego świata i zmian, jakie w nim zachodzą.

W kontekście ochrony środowiska skupiliśmy się na prowincjach azja-

tyckich, Australii oraz Ameryce Południowej. Zmiany klimatyczne stanowią poważne wyzwanie. Wierzmy, że poprzez działania proekologiczne możemy poprawić jakość życia oraz czystość powietrza i wody.

Po dziesięciu dniach Kapituły zakończyliśmy jej pierwszy etap – pracownicy świeccy powrócili do swoich domów. Wtedy przeszliśmy do drugiej części, która dotyczyła tematu braci we wspólnotach zakonnych i realizacji naszych podstawowych zadań. Omówiliśmy misję Zakonu, a także możliwości przekazywania charyzmatu świętego Jana Bożego w różnych obszarach, takich jak szpitalnictwo, pomoc społeczna oraz medycyna naturalna.

Przeanalizowaliśmy struktury naszych wspólnot oraz ich tożsamość w obliczu zmieniających się wymagań świata. Istotne jest dla nas poszukiwanie do współpracy dobrych liderów oraz osób charyzmatycznych, które będą mogły prowadzić nasze działania.

W ramach formacji duchowej dążymy do podwyższania jakości naszego życia zakonnego. Chcemy uniknąć sytuacji, w której zostalibyśmy „wciągnięci” w zawirowania współczesnego świata. Bardzo ważne jest dla nas również zadbanie o starszych i chorych braci, ponieważ średnia wieku w niektórych prowincjach osiąga już 70 lat.

Nowy dokument, który został wypracowany na Kapitułę, stanowić będzie deklarację dla przyszłości naszych prowincji i pomoże w ich dalszym rozwoju.

Jakie są plany dla prowincji polskiej na kolejne lata?

To dobry moment na zadanie tego pytania, ponieważ jesteśmy już za połową kadencji. Niedawno odbyła się Konferencja Prowincjalna, która miała na celu podsumowanie dotychczasowych działań. Warto wspomnieć, że w ramach naszej prowincji przeprowadziliśmy wizytację kanoniczną, co sta-

nowi istotny krok w realizacji przysługujących zadań.

Przed nami także Rok Święty, który rozpocznie się już w styczniu. Zachęcam do lektury materiałów przygotowujących nas do tego wydarzenia oraz do refleksji nad tym, jak nasz Zakon może odpowiedzieć na nadchodzące wyzwania. W przyszłym roku planujemy również rozmowy na ten temat.

...czy ma Ojciec Prowincjał jakieś osobiste przemyślenia na temat minioniej Kapituły?

Przypominam sobie początkowe rozmowy dotyczące organizacji Kapituły Generalnej. Kiedy po raz pierwszy spotkałem się z menedżerką hotelu 28 sierpnia 2022 roku, mówiła mi: „To dopiero za dwa lata”. Teraz, gdy patrzę na to z perspektywy czasu, widzę, jak szybko minęły te miesiące. Spotykając braci, z którymi miałem przyjemność pracować od 1998 roku, dostrzegam, że wszyscy staliśmy się seniorami. Kiedyś byliśmy młodymi ludźmi; po latach patrzymy na nasze wspólne osiągnięcia i doświadczenia. Czas płynie nieubłaganie, przed nami wiele kolejnych wyzwań. Warto wykorzystać ten czas na refleksję oraz przygotowanie się do następnych działań w duchu współpracy i zaangażowania.

Dziękuję za rozmowę.

WYWIADU UDZIELIŁ

br. Franciszek Salezy Chmiel OH

Prowincjał Prowincji Polskiej
Zakonu Bonifratrów

PROCES PRZYGOTOWAŃ 70. KAPITUŁY GENERALNEJ z perspektywy współpracowników sekretariatu

Każda Kapituła Generalna wiąże się z długim, czasami pełnym zwrotów akcji i dynamicznym, ale również ciekawym procesem przygotowawczym, w który zaangażowane jest liczne grono osób.

Pierwsza, można powiedzieć oficjalna informacja do braci i współpracowników, przed formalnym i kanonicznym ogłoszeniem Kapituły Generalnej w Polsce, dotarła w liście okólnym przełożonego generalnego z dnia 8 marca 2023 r. z okazji Uroczystości Świętego Jana Bożego: „Jak wszyscy wiecie, rozpoczęliśmy przygotowania do kolejnej Kapituły Generalnej, która odbędzie się w Polsce, w Częstochowie, w październiku przyszłego roku.”

Od tego momentu rozpoczął się intensywny dla Polskiej Prowincji proces przygotowań 70. Kapituły Generalnej. Informację poprzedził wcześniejszy wybór miejscowości i samego miejsca na obrady dla najważniejszego wydarzenia w Zakonie. Taki rekonesans miał miejsce w dniach 23–26 listopada 2022 r., gdy do Polski przybył 1. radny generalny br. Joaquim Erra Mas i współpracownik kurii generalnej pan Klaus Mutschlechner, którzy w towarzystwie O. Prowincjała Franciszka Salezego Chmiela dokonali wizji lokalnej wskazanego obiektu.

ra odpowiadała za dobór tematów, logotypu, motta, utworzenia grup roboczych oraz Komisja Logistyczna, pracująca nad praktyczną organizacją Kapituły: wyboru miejsca, tłumaczeń, spraw technicznych, wycieczek. Do ostatniej Komisji należał współbrat z naszej prowincji, o. Hubert Matusiewicz, który podczas Kapituły sprawował pieczę nad infirmerią (tj. był odpowiedzialny za punkt medyczny). Wspomniane powyżej Komisje realizowały proces przygotowań z poziomu Kurii Generalnej.

W tym samym czasie toczył się podobny, nie mniej intensywny proces przygotowań na poziomie naszej prowincji, który można określić jako działanie „od ogółu do szczegółu”. Kluczową rolę pełnił w nim O. Prowincjał, który do podejmowanych prac zaangażował również najbliższych współpracowników z kurii prowincjalnej, ówczesnego dyrektora generalnego oraz nas, piszących ten artykuł. Włączenie nas przez O. Prowincjała w bezpośrednie przygotowania było wyrazem okazanego nam zaufania i wynikało z miejsca naszej pracy, zajmowanych funkcji i urzędów, a przede wszystkim z wypracowanych kontaktów, komunikacji, zebranych doświadczeń oraz posiadanych kompetencji organizacyjnych i językowych. Nieskromnie możemy tu nadmienić, że w dalszym etapie zostaliśmy zaakceptowani przez Kurie Generalną i powołani do składu sekretariatu podczas Kapituły Generalnej, który służył pomocą delegatom podczas tego wielkiego wydarzenia. To był dla nas wielki zaszczyt, ogromna odpowiedzialność, ale również piękna przygoda, która w jednym miejscu pozwoliła nam doświadczyć różnorodności kultur i międzynarodowego wymiaru Zakonu, scalającego charyzmat szpitalnictwa.

Oprócz spraw organizacyjnych należało dopilnować przede wszystkim kwestii formalno-prawnych związanych z Kapitułą. Wyzwaniem dla kancelarii kurii, w której na co dzień pracujemy, było sprawne przeprowadzenie procesu wyborczego zgodnie z Konstytucjami i Statutami Generalnymi naszego Zakonu. Ten etap rozpoczęło oficjalne pismo z 22.01.2024 r. (PG005/2024) przełożonego generalnego zwołujące Kapitułę Generalną. W następstwie dokumentu →

W celu zapewnienia skutecznej komunikacji, organizacji i koordynacji podczas przygotowań Kapituły przy Kurii Generalnej, powstały dwie główne Komisje, które koordynowały jej globalny charakter i sprzęgały proces podejmowanych w różnych gremiach i miejscach decyzji. Była to Komisja Centralna, któ-

generała, O. Prowincjał pismem z dnia 26.01.2024 r. (L.dz. IV/6/21/24) zainicjował proces wyłonienia delegatów z naszej prowincji na Kapitułę Generalną. W tym momencie nastąpiła skrupulatna praca współpracowników sekretariatu oraz zwołanie dwóch posiedzeń definitorium prowincjalnego, podczas których przeprowadzono formalne liczenie wyborczych głosów. 3 kwietnia 2024 r., po przeliczeniu głosów II tury głosowania na posiedzeniu rady prowincjalnej w Krakowie poznano delegatów Polskiej Prowincji na Kapitułę Generalną.

W międzyczasie poinformowano prowincje o przyjętej metodologii prac podczas Kapituły. W tym kontekście w dniach 13–17.11.2023 r. w Marsylii odbyło się spotkanie prowincji europejskich Zakonu, których delegaci z poszczególnych prowincji zapoznali się z przyjętą metodologią na Kapitułę. Naszą prowincję reprezentował O. Prowincjał Franciszek wraz z ośmioma delegatami z grona braci i współpracowników.

Pokłosiem spotkania w Marsylii było powołanie przez O. Prowincjała pismem z dnia 17.01.2024 (L.dz. V/2a/11/24) tak zwanych grup roboczych z grona braci i współpracowników, których zadaniem była „diagnoza i rozeznanie zagadnień dotyczących funkcjonowania Prowincji Polskiej w kontekście zbliżającej się Kapituły Generalnej.” Od 21.02.2024 r. rozpoczęła się regularna praca powstałych grup roboczych, które po kilkumiesięcznej pracy opracowały główne zagadnienia tematyczne naszej Prowincji na Kapitułę Generalną. Działania tych grup na poziomie prowincji koordynował dyrektor generalny Kurii Prowincjalnej, pan Sebastian Nowak.

Szczególnym elementem w procesie przygotowań była zainicjowana przez O. prowincjała pismem z dnia 26.01.2024 (L.dz. IV/6/22/24) modlitwa w formie nowenny w intencji przygotowań i dobrego przeżycia Kapituły. Od 25 lutego 2024 r. rozpoczęto nowennę, która pozwoliła zachować perspektywę duchowego wymiaru tego najważniejszego w Zakonie wydarzenia.

Tymczasem trwały dalsze przygotowania organizacyjne. W dniach 11–13.05.2023 r. odbyła się kolejna wizyta z ramienia kurii generalnej. Do Prowincji przybył sekretarz generalny br. André Sene, który wraz z O. Prowincjałem Franciszkiem Salezym Chmielem i sekretarzem prowincji Grzegorzem Waberskim udał się w celu ustalania dalszych szczegółów na spotkanie z kustoszem sanktuarium na Jasnej Górze oraz menedżerem hotelu, w którym odbyła się Kapituła.

W kurii prowincjalnej w kolejnych tygodniach spotykaliśmy się wielokrotnie z O. Prowincjałem na tak zwanych „odprawach”, omawiając wspólnie stan przygotowań i realizację wyznaczonych założeń i celów. Czas Kapituły Generalnej zbliżał się dużymi krokami. W dniach 3–6.04.2024 r. odbyła się ostatnia wizyta przedstawicieli kurii generalnej. Zgodnie z zaplanowanym harmonogramem spotkania do Pol-

ski przybyli br. André Sene, br. José Augusto i pan Klaus Mutschlechner. Podczas tej wizyty odbyli w towarzystwie Ojca Prowincjała spotkania z przedstawicielami hotelu i kustoszem Jasnej Góry. Przedmiotem spotkań było szczegółowe już ustalenie poszczególnych wydarzeń, takich jak Apel Jasnogórski i msze święte w jasnogórskim sanktuarium. Delegacja odwiedziła także miejsca proponowane przez O. Prowincjała wycieczek dla delegatów Kapituły Generalnej: Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach, Sanktuarium Jana Pawła II w Krakowie oraz Koszęcin – siedzibę Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”.

Bezpośrednio przed Kapitułą Generalną przygotowania skupiły się na sprawdzaniu i pilotowaniu realizacji wytycznych z kurii generalnej dotyczących organizacji Kapituły w kontekście wyposażenia sali

obrad, sekretariatu, uszczegółowianiu zaplanowanych wyjazdów podczas Kapituły do Krakowa, Koszęcina i wspierania Kurii Generalnej w sprawach lotów i przelotów niektórych delegatów na Kapitułę.

Można powiedzieć, że 15.10.2024 r. w godzinach przedpołudniowych zakończył się ostatecznie proces przygotowań do tego wielkiego wydarzenia, jakim była 70. Kapituła Generalna. Tego poranka, tuż po śniadaniu, już jako współpracownicy sekretariatu Kapituły (pod czujnym okiem sekretarza generalnego br. André Sene) przekazaliśmy przybyłym delegatom, zarówno braciom jak i współpracownikom „zestaw kapitulny”, po czym uczestnicy udali się na salę obrad i za zamkniętymi drzwiami rozpoczęła się Kapituła Generalna. My z kolei przystąpiliśmy do wdzięcznej pracy w sekretariacie, trwającej do zakończenia Kapituły Generalnej, tj. 7 listopada 2024 r.

AUTORZY TEKSTU

Daria Zyskowska
Grzegorz Waberski

Współpracownicy sekretariatu Kapituły Generalnej

WSPÓLNY CEL, WSPÓLNA DROGA

Współpraca braci i osób świeckich

70. Kapituła Generalna była wydarzeniem przełomowym, które podkreśliło znaczenie osób świeckich w życiu Zakonu Świętego Jana Bożego. Po raz pierwszy w historii świeccy członkowie Rodziny Szpitalnej mieli możliwość aktywnego uczestnictwa w dyskusjach dotyczących przyszłości Zakonu. Decyzja ta została podjęta nie bez przyczyny – na całym świecie mamy obecnie 981 braci bonifratrów, a z ich dziełami związanych jest... 65 000 współpracowników! To innowacyjne podejście jest zatem w pełni uzasadnione, zważając na fakt, iż są oni integralną częścią wielkiej misji Zakonu Bonifratrów, a ich zaangażowanie jest niezbędne dla jej realizacji.

Aktywna obecność osób świeckich oraz ich wkład w dyskusje dotyczące Zakonu pokazują, że wzajemna współpraca jest kluczowa dla dalszego rozwoju charyzmatu świętego Jana Bożego. Wspólne poszukiwanie odpowiedzi na fundamentalne pytania dotyczące misji szpitalnictwa oraz zarządzania stanowi solidną podstawę do budowania przyszłości Zakonu w duchu otwartości i współpracy.

W Kapitulie Generalnej poza braćmi delegatami z pięciu kontynentów, przez pierwsze dziesięć dni uczestniczył jeden przedstawiciel z grona współpracowników każdej z 18 prowincji. Osoby te zostały zaproszone do aktywnego udziału w kluczowych dyskusjach i decyzjach dotyczących przyszłości Zakonu, co odzwierciedla nową filozofię, kładącą nacisk na współpracę między zakonnikami a świeckimi.

Na przedstawiciela osób świeckich z Polski Zarząd Prowincji wyznaczył panią Ewę Solecką-Florek – Prezesa Zarządu Bonifratskiej Fundacji Dobroczynnej, pełniącej także funkcję Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Konarach. Ogromny wkład w przebieg Kapituły wnieśli również współpracownicy Kurii Prowincjalnej – pani Daria Zyskowska oraz pan Grzegorz Waberski, którzy zapewнили nieocenione wsparcie administracyjne i organizacyjne.

Świeccy członkowie Rodziny Szpitalnej mieli za zadanie wnieść swoje doświadczenia i perspektywy do wspólnego dialogu. Ich obecność była kluczowa dla ustalenia głównych kierunków działań Zakonu na najbliższe sześć lat. W trakcie obrad uczestnicy podejmowali refleksję nad aktualnymi wyzwaniami, z jakimi zmagają się Zakon oraz nad tym, jak najlepiej dostosować swoje działania do dynamiki współczesnego świata. Motto Kapituły „Szpitalnictwo w zmieniającym się świecie” wskazywało na konieczność elastyczności i innowacyjności w podejściu do misji Zakonu.

Podczas Kapituły poruszono wiele kluczowych tematów dotyczących przyszłości Zakonu. Uczestnicy skupili się na trzech głównych obszarach: misji szpitalnictwa, zarządzaniu oraz zrównoważonym rozwoju finansowym i środowiskowym – analizowali, co należy kontynuować, a co powinno zostać zmienione lub porzucone dla dobra Zakonu.

Osoby świeckie mają fundamentalne znaczenie dla misji Zakonu Świętego Jana Bożego, zarówno

w Polsce, jak i na świecie. Ich codzienna praca przyczynia się do realizacji charyzmatu Zakonu poprzez konkretne działania na rzecz najbardziej potrzebujących. Obecność świeckich na Kapitulie Generalnej podkreśla ich rolę jako integralnej części wspólnoty Bonifratskiej, co jest kluczowe dla dalszego rozwoju i realizacji misji Zakonu w ówczesnych realiach.

Kapituła Generalna stała się okazją do zacieśnienia więzi między braćmi a osobami świeckimi. Wspólne modlitwy, refleksje oraz dyskusje pozwoliły na wymianę myśli i doświadczeń, co jest niezbędne dla budowania silnej wspólnoty. Świeccy uczestnicy byli zachęceni do dzielenia się swoimi przemyśleniami na temat tego, jak można lepiej służyć chorym i potrzebującym, a także jak rozwijać działalność Zakonu w różnych kontekstach kulturowych i społecznych.

Obecność świeckich na Kapitulie miała na celu nie tylko umocnienie misji Zakonu, ale także zapewnienie, że głos wszystkich członków Rodziny Szpitalnej będzie brany pod uwagę przy podejmowaniu kluczowych decyzji. W ten sposób Zakon może lepiej odpowiadać na potrzeby współczesnego świata oraz skuteczniej realizować swoją misję pomocy tym najbardziej potrzebującym.

Przed wyjazdem współpracowników świeckich odbyła się uroczysta eucharystia. „Zakon Szpitalny św. Jana Bożego bez współpracowników nie może być rozumiany i straciłby sens. Mówimy światu, że szpitalnictwo jest odpowiedzią na egoizm, wojny, na wszystkich tych, którzy postrzegają innych jako wrogów. Chcę, aby ta liturgia żyła w naszych sercach. Współpracownicy, jesteście powołani, aby ucieleśniać charyzmat św. Jana Bożego (...). Wiara, którą żyjemy, jest wyjątkowa. Ta wiara, którą chcemy żyć, jest wiarą miłości, miłosierdzia i poczucia służby innym. Wołają Boga jest oddanie swojego życia w służbie innym. Ta wiara przekłada się na codzienne działania wobec najbardziej potrzebujących. Życzę, abyśmy zawsze mieli siłę nieść szpitalnictwo światu, nawet pod prąd, niosąc pokój tam, gdzie jest wojna i pomocną dłoń tam, gdzie jest samotność. Bądźmy tam, gdzie się od

Z Kapituły wróciłam z głębokim przekonaniem, że jako pracownik nie jestem sama, lecz stanowią integralną część Bonifraterskiej Rodziny. Miałam okazję dostrzec w pigułce, jak różnorodny i jednocześnie ogromny jest świat Bonifratrów. Poszczególne Prowincje różnią się między sobą w zakresie działań oraz problemów, jednak łączy je jeden wspólny cel – pomoc człowiekowi biednemu i potrzebującemu. Ta zasada, mimo zmieniającego się świata, kryzysów i wyzwań, pozostaje niezmienna od ponad 400 lat.

Wróciłam również z przekonaniem, że jesteśmy sobie nawzajem niezbędni: bracia wspierają nas – świeckich pracowników, a my z kolei stanowimy istotny filar Zakonu Bonifratrów. Ta wzajemna zależność oraz współistnienie oparte na wartościach pozostawionych nam przez św. Jana Bożego były wielokrotnie podkreślane przez braci podczas tej Kapituły. Uważam, że bonifratrzy, jako jeden z nielicznych zakonów, dopuszczają nas – współpracowników – do współtworzenia przyszłości, co doskonale ilustruje nasz niemal dwutygodniowy udział w Kapitule.

W dzisiejszym świecie bracia dostrzegają ważną rolę współpracowników w przekazywaniu charyzmatu św. Jana Bożego, jednocześnie zachowując odpowiednie różnice między braćmi a świeckimi pracownikami. Kluczowe dla braci jest zapewnienie właściwej formacji oraz staranny dobór współpracowników. Zdałam sobie sprawę, że na mnie spoczywa duża odpowiedzialność oraz szczególnie obowiązek dawania świadectwa przynależności do Zakonu.

Podczas Kapituły, w trakcie wielogodzinnych prac w różnych grupach, czułam, jak istotny jest to czas. To czas pracy, analizy, wzajemnego słuchania oraz podania się Duchowi Świętemu, aby właściwie nakreślić przyszłość Zakonu. Trudno jest znaleźć słowa, które oddałyby ten wyjątkowy czas – terminy takie jak „wyjątkowy”, „ekscytujący”, „nadzwyczajny” czy „trudny” nie oddają w pełni tego, co przeżyłam. W obliczu tych wszystkich doświadczeń słowo „dziękuję” wydaje się zbyt małe – mogłabym powtórzyć je tysiącokrotnie.

Ewa Solecka-Florek, delegatka z Prowincji Polskiej

nas tego oczekuje i tam, gdzie nas nie ma” – mówił w swojej homilii Generał Zakonu, brat Jesús Etayo.

W zamian współpracownicy skierowali do braci przesłanie, przetłumaczone na wszystkie 8 języków, wyrażając w nim swoją głęboką wdzięczność: „Wracamy do naszych Prowincji niezwykle zmotywowani i świadomi pracy, jaka jest konieczna ze strony braci i współpracowników, aby zapewnić, że charyzmat szpitalnictwa w naszym zmieniającym się świecie będzie trwały, widoczny i spójny na wszystkich poziomach (...)”. Kluczowym postulatem wyływającym z treści listu jest promowanie modelu zarządzania, który nie tylko odzwierciedla charyzmat, ale także zapewnia współodpowiedzialność oraz synergie w wymianie wiedzy i doświadczeń. Współpracownicy wyrażają przekonanie, że wzmocnienie globalnej tożsamości Rodziny Szpitalników przyczyni się do stworzenia wspólnej marki bonifraterskiej, co z kolei umożliwi przyciąganie i zatrzymywanie utalentowanych pracowników. Podkreślają również potrzebę autentycznej odnowy charyzmatycznej, która pogłębi formację braci, współpracowników i wolontariuszy. Ta odnowa ma na celu wspólne działanie, prowadzone przez ducha świętego Jana Bożego. Współpracownicy dostrzegają konieczność dostosowania się do nowych

czasów, jednocześnie wzmacniając to, co ich wyróżnia – opiekę duszpasterską oraz bioetykę. Współpracownicy podkreślają znaczenie głosu osób korzystających z pomocy oraz konieczność towarzyszenia chorym i najbardziej potrzebującym. Na zakończenie swojego listu przedstawiciele współpracowników świeckich wezwali do wspólnego podejmowania wyzwań, które stawia przed nami współczesny świat: „My, współpracownicy, jesteśmy z wami, aby wspólnie stawić czoła wyzwaniom pojawiających się potrzeb w tym zmieniającym się świecie. Jesteśmy częścią tej misji i naszym pragnieniem jest jej rozszerzenie, aby dotrzeć do większej liczby potrzebujących (...)”.

Kapituła Generalna była przełomowym momentem, w którym po raz pierwszy w historii Zakonu tak wiele uwagi poświęcono obecności świeckich członków Rodziny Szpitalnej. Przełożony Generalny, brat Jesús Etayo zaznaczył, że obecność współpracowników jest nie tylko mile widziana, ale również niezbędna do realizacji misji Zakonu. Współpraca ta umożliwia lepsze zrozumienie wyzwań, przed którymi stoi Zakon w różnych częściach świata.

Redakcja

Skarby kultury ludowej

Z WIZYTĄ W KOSZĘCINIE

Kapituła Generalna to okres intensywnej pracy łączącej w sobie różnorodne aspekty działalności. Uczestnicy angażowali się w podsumowania dotychczasowych działań Zakonu oraz opracowali strategię na kolejne 6 lat. Kluczowym elementem były również modlitwa i skupienie, poświęcone Bogu. W napiętym harmonogramie niedziela została zaplanowana jako dzień odpoczynku, co pozwalało na regenerację sił i chwilę odprężenia. Organizatorzy kapituły postanowili, że podczas pierwszego weekendu uczestnicy będą mieli okazję odkrywać skarby polskiej kultury ludowej w Koszęcinie.

20 października delegaci kapitulni wraz z przedstawicielami osób świeckich wyruszyli z Częstochowy do Koszęcina, które ma szczególne znaczenie dla polskiej kultury. Ich wizyta miała miejsce w siedzibie Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” im. Stanisława Hady, gdzie odbyły się wydarzenia łączące duchowość z prezentacją bogatego dziedzictwa folklorystycznego regionu.

W godzinach południowych w kaplicy pałacowej odprawiona została msza święta, w której uczestniczyli

również bracia przeorzy i przedstawiciele kadry zarządzającej prowincji polskiej. Po eucharystii delegaci mieli okazję skosztować lokalnych specjałów podczas wspólnego obiadu. Kulminacyjnym punktem dnia był koncert chóru i orkiestry Zespołu „Śląsk”, który zaprezentował różnorodny program artystyczny, obejmujący pieśni sakralno-ludowe. Występ odbył się w pałacowej kaplicy, a jego atmosfera wzbudziła zachwyt odbiorców. Podczas pokazu zespół zaprezentował lokalne stroje i tańce z różnych regionów Polski. Uczestnicy mieli okazję podziwiać nie tylko umiejętności artystów, ale również bogactwo tradycji ludowych, które są integralną częścią polskiej tożsamości.

Koszęcin odgrywa szczególną rolę na mapie polskiej kultury, będąc siedzibą Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”, który jest jednym z największych i najbardziej rozpoznawalnych zespołów folklorystycznych w kraju. Zespół ten nie tylko kultywuje tradycje śląskie, ale promuje również polską kulturę na arenie międzynarodowej, przyczyniając się do jej popularyzacji oraz zachowania dla przyszłych pokoleń.

”

W Koszęcinie mieliśmy niezwykłą okazję zaprezentować naszą polską kulturę i folklor braciom z całego świata. Dzień ten był pełen wrażeń – gościliśmy w pięknej rezydencji Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”.

Zespół wykonał zachwycający koncert oraz tradycyjne tańce, które wprowadziły wszystkich w radosny nastrój. Uczestnicy podziwiali piękne pokazy naszej kultury, które spotkały się z wyjątkowo entuzjastycznym przyjęciem.

Bracia z różnych zakątków świata byli zachwyceni choreografią i repertuarem koncertu. Jesteśmy szczęśliwi, że możemy pochwalić się tak znakomitym zespołem, który jest prawdziwą perłą naszej kultury. Wspólna wymiana doświadczeń z delegatami z pięciu kontynentów była inspirująca i pokazała, jak ważna jest dbałość o podtrzymywanie dziedzictwa kulturowego.

Zakończenie dnia przyniosło wiele pozytywnych emocji i motywacji do dalszej pracy. Jesteśmy wdzięczni dyrekcji zespołu oraz wszystkim zaangażowanym w organizację tego wydarzenia za ich wysiłek i profesjonalizm.

Ojciec Prowincjał
Franciszek Salezy Chmiel OH

Spotkanie

PIELGRZYMKA DELEGATÓW DO KRAKOWA

Na zakończenie drugiego tygodnia Kapituły Generalnej (27 października) delegaci spędzili dzień w Krakowie. Polska, z patronującą jej świętą siostrą Faustyną Kowalską, uznawana jest za kolebkę szerzenia idei miłosierdzia Bożego, co czyni nasz kraj szczególnym miejscem dla rozważań na temat miłości względem Boga i bliźnich. Delegaci mieli okazję nie tylko do modlitwy i refleksji, ale także do wymiany doświadczeń oraz pogłębienia swojej wiedzy na temat głębi miłosierdzia Bożego.

z Miłością

– KOLEBKI KULTU BOŻEGO MIŁOSIĘRZDZIA

Delegaci rozpoczęli swoją pielgrzymkę od odwiedzenia Sanktuarium oraz Bazyliki Bożego Miłosierdzia. To właśnie tutaj, w atmosferze głębokiej duchowości, uczestnicy mogli poczuć obecność Bożego Miłosierdzia i zyskać wewnętrzną siłę na kolejne dni pracy. Przeżycia te stały się fundamentem ich dalszych działań w ramach Kapituły.

Szczególnym momentem dla wszystkich braci była uroczysta msza święta w dolnym kościele Sank-

tuarium św. Jana Pawła II, której przewodniczył ksiądz kardynał Stanisław Dziwisz. W swoim kazaniu przypomniał historię Zakonu św. Jana Bożego oraz realizowanym przez braci w Polsce i na całym świecie charyzmatem niesienia pomocy chorym i potrzebującym. Wspomniał również o wzruszających momentach spotkań św. Jana Pawła II z bonifratrami. We mszy uczestniczyli także bracia z polskich konwentów oraz prezesi, dyrektorzy i kierownicy dzieł apostołskich Polskiej Prowincji. Na zakończenie mszy →

świętej Ojciec Prowincjał Franciszek Salezy Chmiel podkreślił szczególny wymiar obecności delegatów kapitułnych w Krakowie, zaznaczając, że ma on na celu zaczerpnięcie sił ze źródła Bożego Miłosierdzia, które umocni braci w kontynuacji prac Kapituły. To doświadczenie jedności i wspólnej modlitwy było dla wszystkich niezwykle budujące.

Ostatnim punktem w planie wyjazdu był konwent braci bonifratrów w Krakowie, gdzie miało miejsce

uroczyste poświęcenie pamiątkowej tablicy wykonanej z okazji 70. Kapituły Generalnej w Polsce. Aktu poświęcenia dokonał generał Zakonu, brat Jesús Etayo.

W trakcie ceremonii generał przyznał również tytuł Honorowego Bonifratra panu Damianowi Stępniovi – wieloletniemu pracownikowi oraz aktywnemu działaczowi na rzecz Zakonu Bonifratrów, podkreślając znaczenie zaangażowania osób świeckich w rozwój misji Zakonu.

Podczas pielgrzymki odwiedziliśmy Sanktuarium Miłosierdzia Bożego, ściśle związane z osobą św. Faustyny, a także Centrum Jana Pawła II. Papież był iskrą, która wzniciła ogień Bożego Miłosierdzia w sercach ludzi na całym świecie, a jego akt zawierzenia świata temu Miłosierdziu stanowił fundamentalny krok w szerzeniu wartości zaufania Bogu i miłości do Niego.

Jako uczestnicy 70. Kapituły Generalnej z nadzieją oddajemy nasze obrady w ręce Boga, kierując się charyzmatem Miłosierdzia. Jesteśmy zaszczytzeni obecnością kardynała Dziwisza podczas naszej mszy świętej; to wyjątkowy moment dla Zakonu Bonifratrów. Kardynał zachęcał nas, abyśmy nie zmieniali drogi i dalej pozostawali „dobrymi braćmi”. Te słowa są uniwersalne i brzmią tak samo w każdym języku, w którym je tłumaczymy. Hasło kapituły „Hospitality in a changing world” odzwierciedla nasze pragnienie działania w zmieniającym się świecie szpitalnictwa, co jest obecnie bardzo istotne w kontekście globalnych wyzwań zdrowotnych i społecznych.

Zachwyca mnie głębsza pobożność braci, która uwidoczniła się dziś w naszym polskim sanktuarium. To niezwykle, jak ludzie z różnych zakątków świata są tak dobrze zaznajomieni z historią św. siostry Faustyny i jej misji szerzenia kultu Bożego Miłosierdzia. Ich oddanie się sercu Jezusowemu jest dowodem na to, że przestanie miłości potrafi zjednoczyć nas wszystkich.

Ojciec Prowincjał Franciszek Salezy Chmiel OH

ZAWIERZENIE 70. KAPITUŁY GENERALNEJ PANI JASNOGÓRSKIEJ

(...) Czując się odpowiedzialnymi za Kościół i za braci, wobec tak wielu zagrożeń, my Bracia Zakonu Szpitalnego przyrzekamy, o Pani, bronić tego, co Twoje i Twojego Syna. Przyrzekamy dochowywać wierności składanym ślubom. Przyrzekamy sumiennie wypełniać dany nam charyzmat szpitalny i stać na straży ochrony życia i godności każdego człowieka.

Przyrzekamy też trwać w jedności z Kościołem, jego głową i jego pasterzami. Pani Zwycięska, prosimy, naucz nas walczyć i zwyciężać ze złem oraz czynić i pomnażać dobro. Maryjo, szafarko łask, wiemy i czujemy to, że w Twoich matczynych oczach i w Twoim domu wszyscy jesteśmy jednakowo ważni i potrzebni.

Matko Dobrej Rady, oświecaj serca i umysły nasze podczas obrad Kapituły, abyśmy w podejmowanych decyzjach zawsze kierowali się dobrem Kościoła, Zakonu i powierzonych naszej pieczy cierpiących siostr i braci. Dobra Matko, chcemy też powiedzieć, że ciągle czekamy na Ciebie w naszych zakonnych domach i wspólnotach, że ciągle spragnieni jesteśmy Twojej obecności.

Dlatego zechciej, o Pani, przyjąć zaproszenie do naszych klasztorów, szpitali, hospicjów i wszystkich innych dzieł apostołskich, które prowadzimy i do wszystkich miejsc, w których pracujemy i posługujemy w Polsce i na całym świecie. Przyjdź i przyprowadź tam Jezusa. Przyjdź i na nowo rozpal w nas zapał do bycia świętymi szpitalnikami.

Wspominając słowa Twojego wielkiego czciciela, świętego Jana Pawła II, który mówił, że życie za-

konne jest skarbem, sercem Kościoła, ale też wielką odpowiedzialnością, zdajemy sobie dziś sprawę, jak wiele i od nas zależy: Kościół, umiłowane ojczyzny, nasze uświęcenie i zbawienie oraz terażniejszość i przyszłość naszej rodziny zakonnej.

Dlatego teraz błagamy:

Pani z Nazaretu, naucz nas mówić: „Fiat voluntas tua”.

Pani z pośpiechem udająca się w góry, naucz nas bezinteresownie służyć chorym i cierpiącym siostrom i braciom.

Pani z Betlejem, naucz nas dawać Jezusa światu.

Pani z Egiptu, naucz nas bronić Boga i Kościoła.

Pani z Jerozolimskiej świątyni, naucz nas ofiarności i wypełniania zakonnego prawa.

Pani z Kany Galilejskiej, naucz nas słuchać i czynić wszystko, cokolwiek Syn Twój nam powie.

Pani z Góry Kalwarii, naucz nas nie tyle zajmować zaszczytne miejsca, co pokornie stać pod krzyżem Twojego Syna oraz umiejętnie pomagać w dźwiganiu krzyża cierpienia naszym siostrom i braciom.

Pani z wieczernika, naucz nas otwarcia na dary Ducha Świętego.

Pani nasza z Jasnej Góry, naucz nas kochać, zwyciężać, przebaczać i trwać zawsze z Twoim Synem, Jezusem Chrystusem.

Rozważanie wygłoszone 14.10.2024 r. przez br. Alberta Dorociaka OH podczas Apelu Jasnogórskiego, w dniu poprzedzającym inaugurację 70. Kapituły Generalnej.

Perspektywy międzypokoleniowe

Wywiad z bratem Louisem Kuyokwą z Malawi i bratem Donatusem Forkanem, przełożonym prowincji Europy Zachodniej – najmłodszym i najstarszym uczestnikiem Kapituły Generalnej. Ich wyjątkowe perspektywy przypominają nam, jak ważne jest autentyczne zaangażowanie i silna więź międzypokoleniowa, aby sprostać wyzwaniom dzisiejszego świata.

Czy mógłby Brat podzielić się swoimi spostrzeżeniami i refleksjami związanymi z 70. Kapitułą Generalną?

Brat Louis: Ta Kapituła była bogatym doświadczeniem, szczególnie dzięki wymianom doświadczeń z naszymi świeckimi współpracownikami, którzy towarzyszyli nam przez pierwsze dwa tygodnie. Wspólnie zastanawialiśmy się nad przekazywaniem naszego charyzmatu w szybko zmieniającym się świecie. Nasze dyskusje były otwarte i powinny prowadzić do konkretnych rozwiązań dla przyszłości Zakonu. Jako młody brat, czuję wagę tego międzypokoleniowego przekazu, zarówno ze współpracownikami, jak i ze starszymi braćmi, którzy dzielą się z nami swoimi doświadczeniami i mądrością.

Brat Donatus: Dla mnie ta Kapituła jest zupełnie inna od poprzednich, szczególnie ze względu na integrację ze współpracownikami. W przeszłości ich obecność była symboliczna; tym razem w pełni uczestniczyli w dyskusjach, mając równy głos z braćmi. Ta ewolucja naprawdę odzwierciedla naszą wspólną misję, ponieważ to czysto świeccy podejmują się codziennej pracy z chorymi i innymi osobami, które otrzymują naszą pomoc. Była prawdziwa wolność wypowiedzi, niezbędna do refleksji nad naszą misją szpitalnictwa w coraz bardziej podzielonym i cierpiącym świecie.

Jednym z głównych tematów dyskusji było zarządzanie. Jakie jest stanowisko Brata w tej kwestii, uwzględniając różnorodne realia, które mogą się różnić w poszczególnych prowincjach?

Brat Louis: Temat zarządzania skłania nas do przemyślenia sposobu przekazywania naszego charyzmatu przy kierowaniu naszymi dziełami. To było wspaniałe doświadczenie edukacyjne, odkrywać realia w Europie, które są tak bardzo różne od naszych, na przykład w Afryce czy Indiach. Ta dynamika zachęca nas do zbliżenia się do siebie i uczenia się od siebie nawzajem, na podstawie doświadczeń i wyzwań.

Brat Donatus: Zarządzanie w Zakonie ewoluowało w ogromnym stopniu. W przeszłości nasz sposób życia był bardziej monastyczny, skupiony na wspólnotcie. Dzisiaj nacisk kładzie się na zapewnienie ciągłości naszego charyzmatu, niezależnie od tego, kto nim zarządza. Musimy zachować etykę i misję św. Jana Bożego, znajdując nowe formy zarządzania, które pozwolą zarówno braciom, jak i współpracownikom podtrzymać misję szpitalnictwa. Odnowa zapoczątkowana przez Sobór Watykański II nauczyła nas powrotu do podstawowych źródeł, takich jak Pismo Święte i charyzmat naszych założycieli. To właśnie musimy zrobić, w świetle czasów, aby pozostać wiarygodnymi.

Jaka jest rola Braci Szpitalnych w zmieniającym się świecie?

Brat Louis: Różnica między braćmi a pracownikami dzieł bonifraterskich jest fundamentalna. Bycie bratem nie polega tylko na pracy w szpitalu lub ośrodku socjalnym; to sposób bycia, świadectwo, które musi inspirować innych. Naszą rolą jest przekazywanie i ucieleśnianie naszego charyzmatu szpitalnictwa, aby nasi współpracownicy również mogli go wchłonąć.

Brat Donatus: Rola brata rzeczywiście ewoluowała. Dziś jest on bardziej mentorem i przewodnikiem, świadkiem wartości św. Jana Bożego. To nie jest rola kontroli, ale towarzyszenia. Musimy przekazywać naszą historię, nasze dziedzictwo i być proroczą obecnością, nawet w trudnych warunkach. Szpitalnictwo może tworzyć więzi tam, gdzie różnice wydają się nie do pokonania; sprawia, że niemożliwe staje się możliwe. Widziałem to w naszym szpitalu w Nazarecie, gdzie współpracownicy i pacjenci wszystkich wyznań pracują z braćmi.

je do widzenia w nich Chrystusa i uczynienia naszego życia nieustanną modlitwą. Duchowa świeckość – czy to z powodu pieniędzy, dóbr materialnych czy dumy jest pokusą, która dotyka nas wszystkich. Oprócz bycia

wiernymi modlitwie, musimy wspierać się nawzajem, aby pozostać wiernymi charyzmatowi szpitalnictwa.

Brat Donatus: Musimy nieustannie odnawiać się w naszym powołaniu, do czego zachęcał nas Sobór Watykański II. Wcześniej żyliśmy wyłącznie według reguł. Dzisiaj nasz sposób funkcjonowania jest bardziej otwarty, oferując o wiele więcej możliwości, o ile skupiamy się na Piśmie Świętym i przykładzie św. Jana Bożego. Wystarczy pomyśleć o niezwykłym życiu tego człowieka, odrzuconego przez społeczeństwo, który dokonał niesamowitego dzieła w ciągu zaledwie dwunastu lat po swoim nawróceniu! Po prostu zrobił to, do czego powołał go Bóg. W tych czasach, w których wartości ewangeliczne często ściera się z wartościami światowymi, kluczowe jest dawanie świadectwa autentycznej wiary i przypominanie sobie, że naszą misją jest przede wszystkim służenie tym, którzy najbardziej tego potrzebują.

Źródło: <https://www.generalchapter-2024.org/>

Jak pozostać wiernym tej roli w świecie, w którym pokusa „duchowej świeckości”, często krytykowana przez papieża Franciszka, jest wszechobecna?

Brat Louis: Jako bracia mamy przywilej codziennego kontaktu z najbardziej bezbronnymi. To nas motywuje

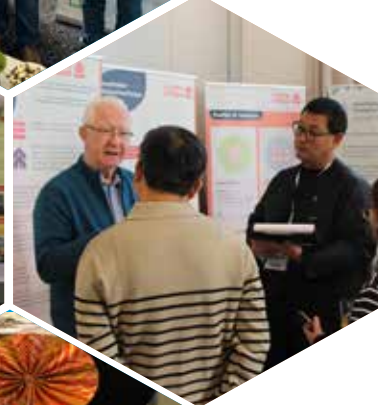
Podczas 70. Kapituły Generalnej br. Jesús Etayo (po prawej) zakończył swoją kadencję przełożonego generalnego. Na jego miejsce wybrany został brat Pascal Ahodegnon (po lewej). Jego kadencja będzie trwała przez najbliższe sześć lat.

Brat Pascal urodził się 10 kwietnia 1971 r. w Savé w Beninie. Do Zakonu wstąpił w 1994 r., śluby czasowe złożył 15 sierpnia 1997 r., a śluby wieczyste 25 maja 2003 r. Ukończył medycynę i chirurgię w Mediolanie we Włoszech. W 2012 r. został wybrany na radnego generalnego, a w 2019 r. ponownie na radnego odpowiedzialnego za region Afryki.

Uczestnicy Kapituły Generalnej wybrali także pięciu Radnych Generalnych. Zostali nimi: br. Joaquim Erra Mas, br. Saji Mulkankuzhy, br. Etienne Sene, br. David Lynch oraz br. John Jung.

Podczas Kapituły Generalnej uczestnicy mieli okazję zaprezentować osiągnięcia oraz wyzwania, przed którymi stoją ich prowincje. Wydarzenie to odbyło się w formie innowacyjnej prezentacji przy użyciu metody „otwartego rynku”, która pozwoliła na wymianę doświadczeń i pomysłów, angażując uczestników do aktywnego dzielenia się swoimi dokonaniem, ale i problemami w sposób wizualny i interaktywny.

Każda z 18 prowincji przy zorganizowanym przez siebie stoisku mogła zaprezentować swoją tożsamość, działania oraz lokalne rękodzieło. Uczestnicy z entuzjazmem rozwijali plakaty i flagi, a także eksponowali różnorodne przedmioty stworzone przez mieszkańców, pacjentów oraz współpracowników. Delegaci dzielili się swoimi historiami oraz projektami, co sprzyjało wymianie wiedzy i doświadczeń. Ta forma interakcji nie tylko wzbogaciła program Kapituły, ale także umożliwiła lepsze zrozumienie charyzmatu św. Jana Bożego oraz aspiracji na nadchodzące lata. Uczestnicy prezentując swoje osiągnięcia, wspólnie zastanawiali się nad przyszłością swoich prowincji, co zaowocowało dyskusjami na temat wyzwań i możliwości dalszego rozwoju.

Podczas Kapituły Generalnej omówiono kluczowe zagadnienia dotyczące przyszłości Zakonu Szpitalnego, wykorzystując metodę „U”, znaną również jako „U Process”. Polega ona na przejściu przez etapy odczuwania, refleksji, kenozы (przemiany), słuchania Ducha Świętego i działania. Uczestnicy spotkania dzielili się doświadczeniami ze swoich prowincji, co pozwoliło na głębsze zrozumienie aktualnej rzeczywistości Zakonu. Materiał do dyskusji został wcześniej zgromadzony w ramach spotkań grup sensingowych, które odbyły się na kilkanaście miesięcy przed Kapitułą Generalną w każdej prowincji. Grupy te opracowały kluczowe spostrzeżenia, problemy oraz nadzieje dotyczące działalności każdej prowincji, co stanowiło solidną podstawę do dalszej dyskusji.

W trakcie Kapituły poruszono szereg istotnych tematów, takich jak: potrzeby duchowe i egzystencjalne, skutki kryzysu klimatycznego, trendy demograficzne, zarządzanie czy nowe realia związane z ubóstwem i migracją. Uczestnicy mieli możliwość wymiany myśli w mieszanych grupach językowych, co sprzyjało generatywnemu słuchaniu i tworzeniu wspólnej wizji przyszłości Zakonu. Jak zauważył jeden z braci, wcześniejsze przygotowania zaowocowały bogatymi raportami, które stanowią cenną bazę do prac kapitułnych.

MOWA BRATA PASCALA AHODEGNONA, NOWEGO GENERALA ZAKONU BONIFRATRÓW NA ZAKOŃCZENIE 70. KAPITUŁY GENERALNEJ ZAKONU BONIFRATRÓW (FRAGMENTY)

Drodzy Bracia i Współpracownicy Rodziny Świętego Jana Bożego,

Dziękuję Panu, że przez te dni wylał na nas swojego Ducha Świętego, prowadząc nas w pracach Kapituły, a przede wszystkim otwierając nasze serca i umysły, aby słuchać krzyku cierpiącego świata oraz rozznawać wolę Boga. Pragnę podziękować całej Rodzinie Świętego Jana Bożego za zaufanie, jakim mnie obdarzyliście jako Przełożonego Generalnego, abym kierował życiem naszego Zakonu. To powołanie od Pana, aby wypełnić postugę na rzecz Kościoła i Zakonu. To wielka odpowiedzialność, którą podejmuję z wiarą i nadzieją, pewien, że nie zawiedziecie mnie w pomocy. Ufam w łaskę Bożą gotową wspierać mnie w tej drodze, pomimo mojego ubóstwa i ograniczeń. Oddajcie to sześćdziesiąt lat pod opiekę Maryi, naszej Patronki, świętego Jana Bożego, naszego Założyciela, oraz wszystkich Świętych i Błogostawionych Zakonu.

DOBRY SAMARYTANIN NASZYCH CZASÓW

„Jan Boży był wielkim świętym Kościoła w XVI wieku, a świadectwo jego życia jest nadal aktualne w naszych czasach. Był człowiekiem silnie dotkniętym łaską Pana, człowiekiem, który nie opierał się łasce Bożej. Poświęcił się hojnemu wypełnianiu jego woli w swoim życiu pod przewodnictwem świętego Jana z Ávili, swojego kierownika duchowego. Święty Jan Boży jest nazywany Świętym Miłosierdzia, Ojcem Ubogich, ponieważ prawdziwie utożsamiał się z osobami marginalizowanymi, którym poświęcał swoje siły z prawdziwą miłością”. Niech on sam da nam apostołską odwagę i wrażliwe serce, aby złagodzić cierpienia Chrystusa, który zawsze puka do naszych drzwi pod postacią adresatów naszej misji.

FILARY KSZTAŁTUJĄCE NASZĄ PRZYSZŁOŚĆ

Dotarliśmy do punktu zwrotnego w naszej wspólnej podróży, trudnego czasu, ale takiego, który daje wielkie nadzieje na nadchodzące lata. W obliczu wyzwań, które nas czekają, nasze zaangażowanie może być tylko głębokie i odważne. Chciałbym podkreślić kilka punktów wzbogaconych o Linie Działania zatwierdzone przez Kapitułę, które będą kierować naszymi krokami i kierować naszą misją przez następne 6 lat:

ROZPALMY NA NOWO PŁOMIEN NASZEGO POWOŁANIA I KONSEKRACJI
W świecie zmieniającym się z niespotykaną dotąd prędkością, niezbędny jest powrót do źródła naszego zaangażowania. Orędzie Ewangelii i przykład świętego Jana Bożego, zapraszają nas do odważnego radykalizmu i promiennej prostoty. Zakorzeniajmy się →

każdego dnia w autentycznym życiu duchowym, karmionym modlitwą, rozeznaniem i braterskim wsparciem. Niech formacja, początkowa lub ciągła, pomoże pogłębić nasz charyzmat i przyjąć realia naszych czasów z wiarą i nadzieją. Wspólnie podtrzymujemy ducha naszej konsekracji, aby każde działanie nosiło ślad miłości Chrystusa.

PRZEKAZYWANIE I DZIELENIE SIĘ WSPÓLNĄ KULTURĄ SZPITALNICTWA
Nasza misja może być w pełni zrealizowana tylko we wspólnocie. Do wszystkich świeckich, którzy dzielają naszą misję szpitalnictwa: jesteście naszymi towarzyszami podróży, współodpowiedzialnymi za tę przygodę, która jest również waszą. Budujemy razem zarządzanie, w którym wszyscy, bracia i świeccy współpracownicy, czują się częścią misji. Stworzymy silną i stymulującą wspólną tożsamość, zdolną do przewyższania granic kulturowych i skupiania ludzi wokół wartości, które nas jednoczą. Dbajmy o to, aby formacja, którą oferujemy każdemu, była przesiąknięta naszym charyzmatem, ale także otwarta na współczesne problemy.

KULTYWOWANIE ODWAGI I KREATYWNOŚCI, ABY SPROSTAĆ POJAWIAJĄCYM SIĘ WYZWANIAM

Potrzeby najbardziej bezbronnych zmieniają się i naszym obowiązkiem jest wprowadzanie innowacji, aby móc na nie ostrożnie i skutecznie reagować. Wzmocnijmy nasze praktyki opieki, integrując wymiary bioetyczne, angażując odbiorców i zwracając szczególną uwagę na osoby z problemami psychicznymi, odizolowane, bezdomne i te, które przeżywają ostatnie dni swojego życia. Niech naszą opiekę charakteryzuje człowieczeństwo, pokora i jakość duchowa, przy jednoczesnym szacunku godności i wolności każdej jednostki.

ROZEZNAWANIE NASZYCH STRUKTUR

Zakon Szpitalny znajduje się w punkcie zwrotnym w swojej historii. Niektóre z naszych struktur nie odzwierciedlają już dzisiejszej rzeczywistości. Wyjdźmy poza strefę komfortu, poza rutyny, poza te wzorce, które zamykają nas na zmiany! Przeanalizujmy dane obiektywnie i odważnie wyruszmy na ścieżkę zmian. Nie pozwólmy, aby strach nas sparaliżował. Skorzystajmy z tej wyjątkowej okazji, aby kontynuować dzieło świętego Jana Bożego. Działajmy z odwagą,

innowacyjnością i nadzieją. Razem zbudujemy solidny Zakon na XXI wiek.

PODZIĘKOWANIA DLA BRATA JESÚSA ETAYO

Chciałbym szczerze podziękować Bratu Jesúsowi Etayo, który był naszym Przełożonym Generalnym przez ostatnie dwanaście lat [pełnił swoją posługę przez dwie kadencje; przyp. red.]. Dziękuję za Twoją miłość do Zakonu i Kościoła, wyrażoną hojnością i wielkim poświęceniem w ciągu tych lat pełnych pasji dla Chrystusa i świętego Jana Bożego.

WNIOSKI

Prowadzeni przez Ducha Świętego, jesteśmy tutaj, Bracia, współpracownicy i świeccy, tworząc żywą mozaikę ponad 110 dusz, zjednoczonych w tej samej wspólnocie przez miesiąc. W ciągu tych pierwszych dwóch tygodni, z naszymi świeckimi współpracownikami, stworzyliśmy silne więzi, wymieniliśmy się pomysłami i nadziejami oraz wspólnie wytyczyliśmy ścieżkę na następne sześć lat.

Podobnie jak ziarno, które oddaje się ziemi, aby odrodziło się jako kłos pszenicy, pragniemy być przemienieni, „umrzeć” dla naszej indywidualności, aby wzrosnąć w jedności, wzajemnej pomocy i współpracy. To w tym duchu komunii, cennym dziedzictwie naszego Ojca Świętego Jana Bożego, będziemy w stanie odpowiedzieć na wołanie najłabszych, tych, którzy cierpią na ciele i duszy.

Słuchamy cierpienia świata, idziemy naprzód z odwagą i ufnością, ręka w rękę. Nie boimy się iść, ponieważ Pan, Matka Boska Częstochowska i święty Jan Boży czuwają nad każdym z nas. Tak jak czuwają nad naszymi Braćmi, współpracownikami, wolontariuszami na Ukrainie, w Ziemi Świętej, Beninie, Kamerunie i Mozambiku.

Niech Pan, nasz miłosierny Ojciec, Matka Boska Częstochowska, która towarzyszyła nam przez całą Kapitułę, Archanioł Rafał, nasz Starszy Brat i Ojciec Święty Jan Boży i wszyscy nasi Święci i Błogostawieni towarzyszą nam, chronią nas, kierują nami i pomagają nam przez całe sześćdziesiąt lat, które właśnie się rozpoczynają. Dziękuję wam wszystkim!

Bonifratrzy – MAPA DZIAŁALNOŚCI PROWINCJI POLSKIEJ

LEGENDA

KONWENT

KURIA PROWINCJALNA

SZPITAL/PORADNIA

APTEKA
/SKLEP ZIELARSKI

DOM POMOCY SPOŁECZNEJ

DOM OPIEKI

WARSZTATY TERAPII ZAJĘCIOWEJ

HOSPICJUM/MEDYCYNĄ PALIATYWNA

REHABILITACJA
/FIZJOTERAPIA

JADŁODAJNIA

OŚRODEK INTERWENCJI KRYZYSOWEJ

DOM REKOLEKCYJNO-WYPOCZYNKOWY

FUNDACJA BONIFRATERSKA

FARMACEUTYCZNE PRODUKTY
BONIFRATERSKIE SP. Z O.O.

Fundacja
Bonifraterska

00-213 Warszawa

ul. Bonifraterska 12

tel.: 48 512 847 213

e-mail: redakcja@bonifratrzy.pl

www.fundacjabonifraterska.org

KURIA PROWINCJALNA

00-213 Warszawa

ul. Bonifraterska 12

tel.: 48 780 048 336

e-mail: kuria@bonifratrzy.pl

www.bonifratrzy.pl

DUSZPASTERSTWO POWOŁAŃ

tel.: 660 482 635

e-mail: zakon@bonifratrzy.pl

www.bonifratrzy.pl

POSTULAT

KONWENT BONIFRATRÓW pw. TRÓJCY

PRZENAJŚWIĘTSZEJ

50-417 Wrocław, ul. Traugutta 57/59

tel.: 71 344 84 74

NOWICJAT EUROPEJSKI

Via Moretto 24a

25121 Brescia

Włochy

tel.: 0039 0302808891

SCHOLASTYKAT

KONWENT BONIFRATRÓW pw. TRÓJCY PRZE-
NAJŚWIĘTSZEJ

50-417 Wrocław, ul. Traugutta 57/59

tel.: 71 344 84 74

CIESZYN

KONWENT BONIFRATRÓW pw. WNIEBOWZIECIA
N.M.P.

43-400 Cieszyn, pl. ks. Londzina 1

tel.: 33 852 05 62, (33) 852 02 68

fax: 33 852 02 68

e-mail: konwenticieszyn@bonifratrzy.pl

IWONICZ

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. ELŻBIETY
WĘGIERSKIEJ

38-440 Iwonicz, ul. Floriańska 19

tel.: 13 435 05 21, 13 435 13 14

fax: 13 435 05 21

e-mail: bonifratrzy_iwonicz@dps.pl

KATOWICE-BOGUCICE

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. ANIOŁÓW
STRÓŻÓW

40-211 Katowice-Bogucice, ul. Ks. Markiefki 87

tel.: 32 258 95 82

fax: 32 353 00 22

e-mail: konwent@bonifratrzy.katowice.pl

www.bonifratrzy.katowice.pl

KONARY-ZIELONA

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. JÓZEFA

32-031 Mogilany, ul. Bonifraterska 11 Konary

tel./fax: 12 270 40 84

e-mail: konwent@bonifundo.pl

KRAKÓW

KONWENT BONIFRATRÓW pw. TRÓJCY
PRZENAJŚWIĘTSZEJ

31-066 Kraków, ul. Krakowska 48

tel.: 12 430 61 22

e-mail: konwent@bonifratrzy.krakow.pl

www.bonifratrzy.krakow.pl

ŁÓDŹ

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. RAFAŁA
ARCHANIOŁA

Sanktuarium Matki Bożej Uzdrawienia Chorych
93-357 Łódź Chojny, ul. Kosynierów
Gdyńskich 61A

tel.: 42 685 51 00

fax: 42 685 51 29

e-mail: konwent@bonifratrzy.lodz.pl

www.bonifratrzy.lodz.pl

PIASKI-MARYSIN

KONWENT BONIFRATRÓW pw. NAJŚWIĘTSZEGO
SERCA PANA JEZUSA

63-820 Piaski, Osiedle Marysin 1

tel.: 65 573 97 37

fax: 65 525 09 78

e-mail: konwentmarysin@bonifratrzy.pl

www.bonifratrzy.marysin.com.pl

PRUDNIK

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. PIOTRA
I PAWŁA

48-200 Prudnik, ul. Piastowska 8

tel./fax: 77 436 26 05

e-mail: konwentprudnik@bonifratrzy.pl

WARSZAWA

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. RYSZARDA
PAMPURI

00-215 Warszawa, ul. Sapieżyńska 3

tel.: 22 635 64 67, 22 635 68 19

fax: 22 635 65 58

e-mail: przeor@bonifratrzy.warszawa.pl

REKTORAT

KOŚCIÓŁ pw. Św. JANA BOŻEGO i Św.
ANDRZEJA APOSTOŁA

00-213 Warszawa, ul. Bonifraterska 12

tel.: 789 294 030

e-mail: bonifraterska@bonifratrzy.pl

WROCLAW

KONWENT BONIFRATRÓW pw. TRÓJCY
PRZENAJŚWIĘTSZEJ

50-417 Wrocław, ul. Traugutta 57/59

tel./fax: 71 344 84 74

e-mail: konwentwroclaw@bonifratrzy.pl

ZAKOPANE

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. AUGUSTYNA

34-500 Zakopane, ul. Krzeptówki 64

tel./fax: 18 207 09 09

e-mail: konwentzakopane@bonifratrzy.pl

ZĄBKOWICE ŚLĄSKIE

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. JÓZEFA
ROBOTNIKA

57-200 Ząbkowice Śląskie, ul. 1-go Maja 9

skr. poczt. 12

tel./fax: 74 815 54 56

e-mail: ząbkowice@bonifratrzy.pl

ZEBRZYDOWICE

KONWENT BONIFRATRÓW pw. Św. FLORIANA

34-130 Kalwaria Zebrzydowska, Zebrzydowice 1

tel./fax: 33 876 65 60

e-mail: konwentzebrzydowice@bonifratrzy.pl

DROHOBYCZ

KONWENT BONIFRATRÓW pw. JEZUSA
DOBREGO SAMARYTANINA

Archidiecezja Lwowska

82100 Drohobycz, Ukraina, ul. Iwana Franka
nr 53

tel./fax: 00380324433202

e-mail: bonifratrzy.drohobych@gmail.com

NAZARET

KONWENT BONIFRATRÓW pw. ŚWIĘTEJ
RODZINY

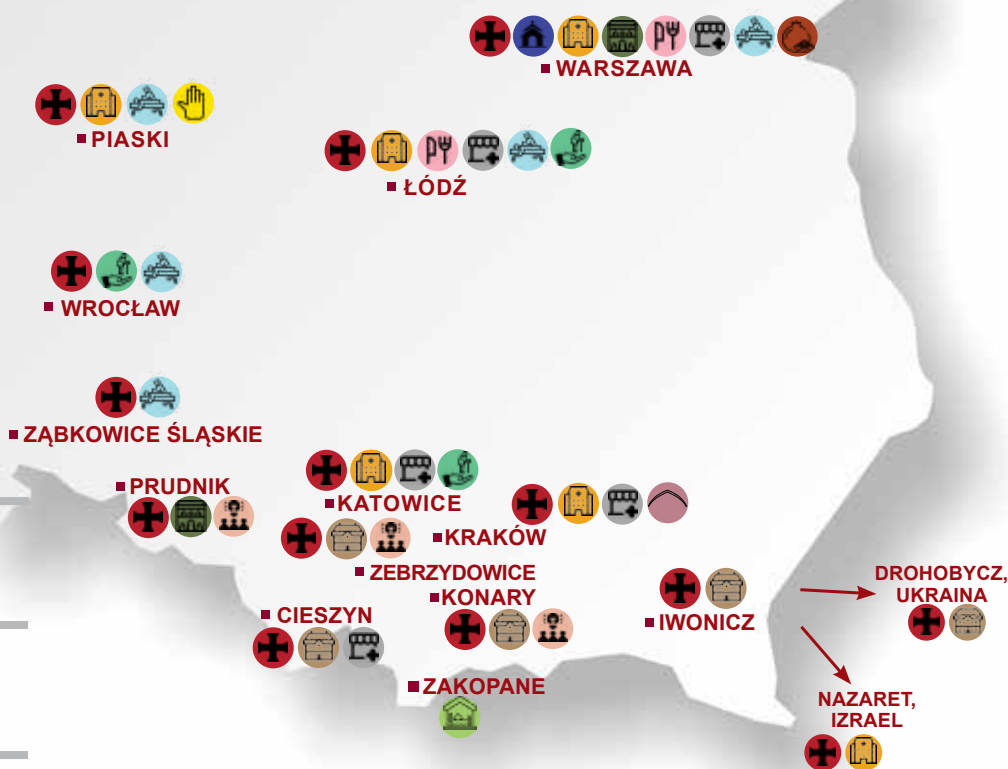
Holy Family Hospital

P.O. Box 8, 16100 NAZARET – Israel

tel.: (00972) 46508900

e-mail: przeornazaret@bonifratrzy.pl

www.bonifratrzy.pl/klasztor-nazaret/

Fundacja
Bonifraterska

Przeznacz 1,5% podatku dla podopiecznych FUNDACJI BONIFRATERSKIEJ

WSPIERAMY OSOBY CHOROBY, NIEPEŁNOSPRAWNE,
CIERPIĄCE, OPUSZCZONE, ZAGROŻONE WYKLUCZENIEM SPOŁECZNYM.

ŁĄCZNIE TO KILKA TYSIĘCY PODOPIECZNYCH W KILKUNASTU OŚRODKACH I PLACÓWKACH
BONIFRATERSKICH W CAŁEJ POLSCE!

KRS: 0000 134 759

Twoja darowizna wspomaga bonifraterskie:

Placówki medyczne

Domy Pomocy Społecznej

Hospicja

Jadłodajnie

TWOJE 1,5% TO MIĘDZY INNYMI:

SPRZĘT MEDYCZNY DLA SZPITALI,
HOSPICIÓW I DOMÓW POMOCY SPOŁECZNEJ,
JEDZENIE DLA JADŁODAJNI

SPRAWDŹ MAPE, GDZIE DZIAŁAMY
I KOMU POMAGAMY:

Dowiedz się więcej na temat naszych działań:

www.fundacijabonifraterska.org

**TY TEŻ MOŻESZ POMÓC.
RAZEM CZYŃMY DOBRO!**